

**SUPREME COURT OF KOSOVO
GJYKATA SUPREME E KOSOVËS
VRHOVNI SUD KOSOVA**

**KOSOVO PROPERTY AGENCY (KPA) APPEALS PANEL
KOLEGJI I APELIT TË AKP-së
ŽALBENO VEĆE KAI**

GSK-KPA-A-176/2015

Priština
18. april 2018.

U postupku:

M. D.

zastupnik:

I. O. (advokat)

žalilac

Žalbeno veće KAI Vrhovnog suda Kosova, u sastavu: Beshir Islami, predsednik veća, Anna Bednarek i Ragip Namani, sudije, odlučujući po žalbi na odluku Komisije za imovinske zahteve Kosova KPCC/D/A/236/2014 od 30. aprila 2014. (spisi predmeta zavedeni u KAI pod brojem KPA21380), nakon zasedanja održanog dana 18. aprila 2018, donosi sledeće:

PRESUDA

1. Odbija se kao neosnovana žalba koju je podnela **Z. D.** na odluku Komisije za imovinske zahteve Kosova KPCC/D/A/236/2014 od 30. aprila 2014, a u delu koji se tiče zahteva KPA21380.
2. Potvrđuje se odluka Komisije za imovinske zahteve Kosova KPCC/D/A/236/2014 od 30. aprila 2014, a u delu koji se tiče zahteva KPA21380.

Istorijat postupka i činjenično stanje

1. Dana 20. aprila 2007, M. D. (u daljem tekstu: žalilja) je podnela zahtev Kosovskoj agenciji za imovinu (u daljem tekstu: KAI) tražeći restituciju dela katastarske parcele br. 857/2, šuma, površine 03,38,00 ha, u selu Drsnik, opština Klina (u daljem tekstu: predmetna imovina). Navela je da je jedini vlasnik imovine koju je stekla po osnovu rešenja iz Opštine Klina. Prema žalilji, predmetnu imovinu je zauzelo nepoznato lice. Do gubitka imovne je došlo usled okolnosti iz 1998/1999 na Kosovu. Navela je da je 17. jun 1999. datum gubitka.
2. U prilog zahtevu, žalilja je dostavila KAI primerak rešenja br. 04-463-54/92-2 iz Skupštine opštine Kilina, Direkcija za urbanizam, stanovanje, komunalne i imovinske poslove od 5. marta 1997, kojim je zahtev žalilje usvojen, a pravosnažno rešenje br. 215 Druge opštinske komisije za razmatranje imovinskih odnosa, a povodom proizvoljnog zauzimanja zemljišta u društvenom vlasništvu od 1. decembra 1963, je poništeno. Pored toga, utvrđeno je da je žalilja vlasnica predmetne imovine. Shodno tome, Katastar u Klini je morao da upiše imovinu na žalilju. Rešenje je postalo pravosnažno dana 8. aprila 1997.
3. Obaveštenje o zahtevu je postavljeno dana 17. juna 2010. Objavljeno je u KAI glasniku br. 2 i biltenu UNHCR kancelarije za imovinu. Oba su ostavljena kod starešine sela, koji je prihvatio da ih učini dostupnima za zainteresovane strane. Ostavljeni su u i Opštini Klina, u Katastru i na Opštinskom sudu u Klini, u regionalnoj kancelariji KAI u Peći. Pored toga, predati su i sledećim organizacijama: UNHCR, ombudsman, DRC, Kosovska agencija za privatizaciju
4. Rešenje br. 04-463-54/92-2 nije pronađeno ni u nadležnim institucijama na Kosovu, ni u izmeštenim institucijama, dok je utvrđeno da je predmetna imovina u društvenom vlasništvu i da je upisana na DP „Ekonomia e Pyjeve”.
5. Dana 30. aprila 2014, KIZK je u odluci KPCC/D/A/236/2014 odbacila zahtev koji je podnela žalilja, uz obrazloženje da nije dokazala da se zahtev tiče okolnosti koje su direktno proistekle iz sukoba iz 1998-1999. Iz toga razloga, prema mišljenju Komisije, zahtev ne potpada pod njenu nadležnost i mora da bude odbačen.
6. Žalilja je primila odluku dana 24. novembra 2014, dok je žalba dostavljena Izvršnom sekretarijatu KAI dana 24. decembra 2014.

Navodi žalilje

7. Žalilja osporava odluku KIZK po osnovu značajne povrede materijalnog i procesnog prava, kao i zbog nepotpuno i pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja.
8. Prema žalilji, KAI je donela odluku bez analize i razmatranja dokaza priloženih uz zahtev, jer je žalilja vlasnica predmetne imovine po osnovu rešenja br. 04-463-54/92-2, a koje je postalo pravosnažno dana 8. aprila 1997. Žalilja je izjavila da je Direkcija za katastar imala ovlašćenja

da izvrši izmene u Katastru, što znači da ukoliko Katastar nije ispunio svoje dužnosti, to nema uticaja na njena prava nad predmetnom imovinom.

9. Na kraju, žalilja traži od Vrhovnog suda Kosova da usvoji njenu žalbu kao osnovanu i da joj prizna vlasništvo nad predmetnom imovinom.

Prihvatljivost žalbe

10. Član 12.1 Zakona br. 03/L-079 predviđa sledeće: „U roku od trideset (30) dana od dana kada Kosovska agencija za imovinu obavesti strane o odluci Komisije o zahtevu, strana može preko Izvršnog sekretarijata Kosovske agencije za imovinu da podnese Vrhovnom sudu Kosova žalbu na tu odluku“.
11. Žalilja je primila odluku dana 24. novembra 2014, dok je žalba dostavljena Izvršnom sekretarijatu KAI dana 14. januara 2015. Međutim, Vrhovni sud je pronašao povratnicu iz Pošte Kosova iz koje se vidi da je žalilja podnela žalbu dana 24. decembra 2014.
12. Član 127.2 Zakona br. 03/L-006 o parničnom postupku (Službeni glasnik Republike Kosovo br. 38/2008) predviđa sledeće: „Ukoliko je prestavka dostavljena putem pošte preporučenim pismom ili telegrafskim putem, dan uručenja u pošti se smatra kao dan uručenja sudu kome je upućena“.
13. Shodno tome, žalba je podneta u roku od 30 dana, kao što je predviđeno članom 12.1 Zakona br. 03/L-079 i prihvatljiva je.

Pravno obrazloženje

14. Nakon razmatranja dokumenata iz spisa predmeta, Vrhovni sud smatra da je procena KIZK ispravna i da argumenti koje je iznela žalilja ne mogu da dovedu do preinačenja odluke.
15. Shodno dokumentima koji se nalaze u spisima predmeta, jedini validan zaključak u vezi sa imovinskim pravom/pravom svojine žalilje je da ni jedan dokaz ne potvrđuje da je žalilja bila u posedu predmetne imovine pre ili tokom sukoba i da je do gubitka imovine došlo zbog sukoba.
16. Izvršni sekretarijat KAI je negativno verifikovao dokument po osnovu koga žalilja traži da joj se prizna vlasničko pravo. KIZK nije uspela da pribavi po službenoj dužnosti druge dokaze koji bi potkrepili navode žalilje.
17. Prema članu 20 Zakona o osnovnim svojinsko-pravnim odnosima (SG SFRJ, br. 6/1980), koji je bio na snazi u vreme donošenja rešenja br. 04-463-54/92-2, pravo svojine se stiče po samom zakonu, na osnovu pravnog posla i nasleđivanjem... na osnovu pravnog posla (što je u ovom slučaju rešenje), pravo svojine nad nepokretnom imovinom se stiče upisom u „javne knjige“ (katastarske knjige) ili na neki drugi odgovarajući način predviđen zakonom (član 33 Zakona o osnovnim svojinsko-pravnim odnosima, SG SFRJ, br. 6/1980).
18. Žalilja nije dostavila dokumentaciju u tom smislu. Naročito, nije dokazala da je rešenje br. 04-463-54/92-2 Skupštine opštine Klina od 5. marta 1997. ikada izvršeno, i da je žalilja tako stekla posed nad predmetnom imovinom, a koja je naknadno mogla biti izgubljena u sukobu. Umesto toga, Izvršni sekretarijat KAI je po službenoj dužnosti pribavio sertifikat o imovinskim pravima nad nepokretnom imovinom, gde stoji da je predmetna imovina u društvenom vlasništvu i da je upisana na DP „Ekonomia e Pyjeve“. Ovo je dovelo sud do zaključka da žalilja nije mogla da stekne pravo nad imovinom jer nisu ispunjeni uslovi iz člana 33 Zakona o osnovnim svojinsko-pravnim odnosima (SG SFRJ, br. 6/1980).

19. Shodno navedenom, Vrhovni sud smatra da zahtev ne potpada pod nadležnost KAI. Činjenica da je u Katastaru predmetna imovina upisana kao društveno vlasništvo sprečava KAI da postupa po zahtevu. Iz tog razloga, zahtev je morao da bude odbačen, a žalba odbijena kao neosnovana
20. Zbog toga, shodno članu 13.3(a) Zakona br. 03/L-079, odlučeno je kao što stoji u izreci presude.

Pravna pouka

Shodno članu 13.6 Zakona br. 03/L-079, ova presuda je pravosnažna i izvršiva i ne može da se ospori redovnim ili vanrednim pravnim lekovima.

Beshir Islami, predsednik veća

Anna Bednarek, sudija EULEX-a

Ragip Namani, sudija

Bjorn Olof Brautigam, zapisničar EULEX-a